

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-11-2679 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת הבכירה כאמלה ג'דעון

שרה סמוליאר
ע"י ב"כ עוה"ד א. כצמן

תובעת

נגד

יקטרינה מקסתמן
ע"י ב"כ עוה"ד ר. בראונר

נתבעת

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
1. לפני תביעה בעילה של הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיות.
  2. על פי האמור בכתב התביעה, התובעת עוסקת בפעילות ציבורית בקרב הקהילה היהודית ושומרי מסורת שעלו ארצה ממדינות חבר העמים, והקימה באתר youtube ערוץ תחת השם "Sura Smoliar" שבו היא מפרסמת סרטוני וידאו שונים, בעיקר על נושאי הדת היהודית, ונושאים אחרים הקשורים לבעיות של עליה וקליטה בישראל.
  3. הנתבעת הינה מוכרת בחנות בגדים אשר הקימה ערוץ וידאו באתר youtube תחת השם "מילה רוסית) Keren Orr" שבו היא מפרסמת את סרטוני הוידאו שלה.
  4. בתאריך 29.6.18 פרסמה הנתבעת סרטון ב-youtube הנושא את הכותרת "סיפורים מהחנות" במסגרתו היא שיתפה את מכריה על אירוע שאירע בחנות שבו ילדים התפרעו וגרמו לאי סדר בחנות. סרטון זה היה הניצוץ שהבעיר את שדה חילופי הדברים בין התובעת לנתבעת והוליד את התביעה דנן, כפי שיפורט להלן.
  5. אישה בשם שרה ביטון הגיבה לסרטון וציינה כי בחנות רוסית היו עושים להם חינוך מחדש. התובעת אף היא הגיבה לסרטון וכתבה בין היתר את הדברים הבאים:

" Sura Smoliar – לפני 4 חודשים

שרה לא חשבתי שאת שונאת את הילדים הישראלים החופשיים שלנו! ממש בלתי צפוי, אני אגיד לך שאם לבת שלי איזושהי מוכרת הייתה מנסה להטיף משהו או לחנך אותה או להגביל את

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

1 החופש שלה אני הייתי כל כך משפילה אותה ודורכת לה על
 2 הביטחון העצמי שלה שהיא בורחת תשטוף רצפות ולא לעבוד
 3 בחנות עם אנשים. אם אין לבן אדם השכלה ולא היה לו מספיק
 4 שכל כדי להפוך לאיש מחשבים, עורך דין או איזה כוכב, אז
 5 תעמדי ותשרתי בנימוס את האנשים שלמדו את מה שלמדו. זה
 6 בדיוק המנטליות של הסובוק. אגב, המנטליות ההיא ושיטות
 7 החינוך האלה שברו וחיסלו המון אנשים עם פוטנציאל, היהודים
 8 לא מאפשרים לשבור את הילדים שלהם. זה רע?

9
10 Sura Smoliar – לפני 4 חודשים

11 דיסלייק, כי יש לי שנאה פיזית ומוחלטת לסובוק"

12
13 הנתבעת השיבה לתגובה הנ"ל כדלקמן:

14
15
16 "Sura Smoliar איפה מצאת כאן על "הסובייטים"!! ומה
 17 בהבנה שלך!!
 18 נ.ב אפילו פחדתי מהשנאה שלך. אז את גזענית? שונאת
 19 אנשים!! פויה"

20
21
22 "Sura Smoliar את יודעת למה את טיפשה? כי את חושבת
 23 שהמוכר הופך להיות חסר השכלה במיוחד. יש לי עברית
 24 מצוינת, אני יודעת 3 שפות, יש לי מקצוע, אבל אני לא הולכת
 25 לעבוד בחזרה למשרד בגלל הנכות שלי וכי אני לא מסוגלת לעבוד
 26 במשרה מלאה. ומבחינת כסף זה ייצא אותנו דבר, הם פשוט
 27 יבטלו את הקצבה. אז שבי שם, אנטי סובייטית, ותשתקי.
 28 ברוסית היא כותבת לי "אני שונאת רוסים"

29
30 5. על מנת להבין מי עומד מאחורי הפרסום הנ"ל של התובעת, נכנסה התובעת לערוץ של התובעת
 31 ב- youtube ושם ראתה סרטון שהעלתה התובעת שכותרתו "למה הפכתי להיות רוספובית
 32 (שונאת רוסים)" שבו היא מספרת מדוע היא שונאת רוסים תוך שהיא משמיעה דברי נאצה
 33 על פי הנטען. על כן העלתה התובעת בתאריך 10.7.18 עוד סרטון שבו היא אמרה, בין היתר,
 34 את הדברים הבאים:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

1 ".... היום איזה טיפוס כתב לי. בקיצור אישה-גרוטאת מתכת.
 2 כולה עם טבעות. סוג של בלוגרית מהסוג החדש, ישראלית,
 3 דוברת רוסית. למרות שהיא דוברת רוסית היא ממש שונאת את
 4 כל הרוסים. לא משנה. כולה מתכת, יש לה איזה עשר
 5 שרשראות..... אתם יודעים, בחוף הולכים עם דבר כזה,
 6 בודקים, נו, מה שמצלצל, מה שלא מצלצל, מטבעות. אז, כנראה
 7 היא עברה איפשהו ואספה את כל המתכת הזאת ושמה על
 8 עצמה: כאילו היא בטרנד. אלוהים! אז היא נטפלה אליי. אני,
 9 היא אומרת, שונאת את כל מי ש"סובוק". אם אני "סובוק" אז
 10 את בכלל בלרינה, תקשיבי. אם את כזאת, או ליתר דיוק לא
 11 כזאת, לא כמונו, אז תפתחי ערוץ משלך בעברית ודברי רק עברית,
 12 אם את כזאת, ממש שונאת רוסים. ואל תציקי לי אחרת אני אענה
 13 לך ככה שלא יהיה חסר לך...."

14
 15 בתביעה דגן טוענת התובעת כי הפרסום הנ"ל מהווה לשון הרע על פי חוק איסור לשון הרע,
 16 תשכ"ה-1965 (להלן "הפרסום הראשון").

17
 18 כאן המקום להעיר כי כל הפרסומים נשוא התביעה פורסמו בשפה הרוסית, וכל אחד
 19 מהצדדים הגיש תרגום נוטריוני מטעמו לפרסומים הנ"ל. אולם הסתבר כי בתרגומים הנ"ל
 20 קיימים הבדלים כאלה ואחרים, אם כי לא משמעותיים היורדים לשורש העניין.

21
 22 תשובת הנתבעת הנ"ל שצוטטה לעיל גררה אחריה מסכת של תגובות שבהן שני הצדדים
 23 המשיכו להטיח זו בזו עלבונות ולפרסם דברי בלע אחת על השנייה. כך למשל, התובעת טענה
 24 כי בתאריך 11.7.18 פרסמה הנתבעת סרטון שבו מופיעה תמונה שבה היא נראית בצורה של
 25 הקוף הכחול, ומתחתה נרשם "התשובה שלי לרוספובית (שונאת רוסים) ולבושה במתכת
 26 סבתא שורה" (להלן "הפרסום השני"). בתאריך 24.9.18 פרסמה הנתבעת סרטון שבו היא
 27 כינתה אותה "קרפדה", מארפה (שם רוסי מעליב), שבעלה הוא משאית זבל שהביא אותה
 28 לפח, שהיא יושבת חצי מחובקת עם גבר של מישהי אחרת ומטיפה לאנשים ועוד (להלן
 29 "הפרסום השלישי"). בתאריך 24.9.18 פרסמה הנתבעת סרטון שבו ציינה כי קיימת
 30 התארגנות של אנשים שמפיצה עליה ועל משפחתה דברי דיבה באינטרנט ומכפישים את שמה
 31 תוך שהיא רומזת לתובעת על פי הנטען, וכי היא נאלצה לבקש הגנה וסיוע מהמדינה כדי
 32 למנוע פגיעה פיזית בה או מעשה התאבדות (להלן "הפרסום הרביעי").
 33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

7. התובעת טוענת כי ארבעת הפרסומים הנ"ל נועדו להשפילה ופגעו בשם הטוב שלה, ולפיכך היא הגישה את התביעה דנן שבה היא עתרה לחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי בסכום של 156,000 ₪ בגין עוולות על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "החוק") וחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.
8. הנתבעת טענה להגנתה כי הפרסום הראשון בא בתשובה לתגובת התובעת שצוטטה בסעיף 4 לעיל, וכי התגובות הנוספות באו בעקבות פרסומים נוספים שפרסמה התובעת ושבהם היא השמיצה אותה וכינתה אותה בכינויי גנאי. כך למשל, **בתאריך 11.7.18** השוותה התובעת את הנתבעת לזבוב שנחת על ראשה וציינה כי היא בטעות קיבלה אזרחות ישראלית, ובהמשך כינתה אותה יצור חד תאי שמסתובב לה בין הרגליים. **בתאריך 12.7.18** פרסמה התובעת סרטון נוסף, אשר לימים הורד על ידה, שבה היא כינתה אותה "קטוחה" והשוותה אותה לזבוב זבל, וכינתה את בעלה "נהג משאית זבל" בטענה שהוא הביא אותה לארץ. עוד לטענת הנתבעת, פרסמה התובעת סרטונים נוספים שבהם היא כינתה אותה "תת רמה", "זבל", והלינה על כי קיבלה אזרחות ישראלית והמליצה ל"העיקף" אותה מהארץ, דבר שגרר תגובות נאצה מצד אנשים זרים, ויצר חשש לחייה ואף להיעדרות מעבודתה לנוכח דברי ההסתה הנ"ל של התובעת לטענתה.
9. ניסיון ליישר את ההדורים בין שני הצדדים שבמהלכו הביעה הנתבעת נכונות להתנצלות לא צלח, ולכן נשמעו עדויותיהן של התובעת מצד אחד, ושל הנתבעת ועד מטעמה מר לב לבוב מצד שני, ולאחר מכן הגישו הצדדים את סיכומיהם בכתב.
10. **דין**
11. אקדים ואומר כי לאחר שעיינתי בחומר הראיות ושמעתי את העדויות ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות. להלן נימוקיי:
- לידתה של התביעה כאמור בפרסום סרטון על ידי הנתבעת שבו היא מתארת מקרה של התפרעות ילדים בחנות בגדים שבה היא עובדת. גבי בשם שרה ביטון הגיבה כי "**בחנות רוסיית היו עושים להם חינוך מחדש**". התובעת אף היא הגיבה לפרסום הנ"ל באומרה בין היתר "**אני אגיד לך שאם לבת שלי איזושהי מוכרת הייתה מנסה להטיף משהו או לחנך אותה או להגביל את החופש שלה אני הייתי כל כך משפילה אותה ודורכת לה על הביטחון העצמי שלה שהיא בורחת תשטוף רצפות ולא לעבוד בחנות עם אנשים**". היא המשיכה ואמרה "**אם אין לבן אדם השכלה ולא היה לו מספיק שכל כדי להפוך לאיש מחשבים, עורך דין או איזה כוכב, אז תעמדי ותשרתי בנימוס את האנשים שלמדו את מה שלמדו. זה בדיוק המנטליות**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

1 של הסובוק. אגב, המנטליות היא ושיטות החינוך האלה שברו וחיסלו המון אנשים עם
2 פוטנציאל...."

3
4 לא ניתן להתעלם מהבוטות וההתלהמות בדבריה הנ"ל של התובעת. הדברים הנ"ל שייחסו
5 לנתבעת העדר השכלה והתנהגות בלתי הולמת כלפי לקוחות על רקע מנטאליות התומכת
6 בשיטות חינוך המחסלות פוטנציאל של אדם, עלולים היו לעורר רגשי זעם ובוז כלפי הנתבעת
7 ולהשפיל אותה ולפגוע בתדמיתה ובמשרתה מטעמים של גזע, ולפיכך, מהווים הם לדידי
8 הוצאת לשון הרע על פי החוק.

9
10 בחקירתה הנגדית ניסתה התובעת להתחמק מאחריותה לפרסום הנ"ל בטענה כי התגובה
11 הנ"ל הופנתה לגבי ביטון ולא לנתבעת, אולם כידוע מבחן לקביעה אם פרסום מהווה לשון
12 הרע הינו מבחן אובייקטיבי, וכל קורא סביר יכול היה להבין כי הדברים בתגובת התובעת
13 כוונו לנתבעת, הגם שהם פורסמו בתגובה לסרטון שהנתבעת הפיצה בערוץ שלה כמתואר
14 לעיל.

15
16 "בבואו לבחון אם ביטוי מסוים עולה כדי לשון הרע יתחשב בית
17 המשפט באופן שבו נתפס הביטוי בעיני אדם סביר. מבחן זה
18 הוא מבחן אובייקטיבי שמתמקד בשאלה כיצד אדם רגיל היה
19 מבין את הפרסום.... השאלה איננה אפוא מה הכוונה שמאחורי
20 הפרסום, אלא מהו "המסר עימו היא מותירה את הצופה" (ראה
21 ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ'

22 אלי עזור (פורסם בנבו, 22.07.2015)

23
24 12. בתשובה לתגובה הנ"ל של התובעת הפיצה הנתבעת את הסרטון (הפרסום הראשון) שבו היא
25 התייחסה לתגובות שהועלו בסרטון הקודם, והוסיפה ותיארה את התובעת כאישה של מתכות
26 והטיחה בה שהיא שונאת רוסים, טענה אשר לא הוכחה על ידי התובעת (ראה הציטוט
27 בסעיף 5 לעיל). כאמור בתביעה דנן טוענת התובעת כי הפרסום הנ"ל ביזה והשפיל אותה
28 ומהווה הוצאת לשון הרע נגדה על פי סעיף 1 לחוק.

29
30 מעיון בתמלול של הסרטון הנ"ל לא שוכנעתי כי יש בפרסום הנ"ל משום הוצאת לשון הרע
31 כנגד התובעת. אמנם הפרסום כלל תיאורים על התובעת כאשת מתכות, ואולם לא שוכנעתי
32 כי התיאורים הנ"ל מגיעים לכדי הוצאת לשון הרע על פי החוק.
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-11-2679 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

13. ואולם, גם למקרה שמדובר בלשון הרע, הרי הפרסום הנ"ל חוסה תחת ההגנות הקבועות בסעיפים 15(3) ו-15(10) לחוק. ממה נפשך?

סעיף 15(3) לחוק קובע כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר"

סעיף 15(10) קובע כדלקמן:

"הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן"

הפרסום הראשון שעליו מבססת התובעת, בין היתר, את תביעתה בגין הוצאת לשון הרע, ושבו הנתבעת כינתה אותה כאישה של מתכות ושונאת רוסים כמתואר לעיל, היווה תגובה לעלבונות האישיים שהטיחה התובעת בנתבעת ויחוס לה התנהגות על רקע גזעני. בכגון דה, עסקינן בפרסום שנועד להגן על עניין אישי כשר של הנתבעת שהמחוקק הקנה לה הגנה לגביו במסגרת סעיף 15(3) לחוק.

14. לחילופין, בהינתן הקביעה כי התגובה של התובעת לסרטון שהופץ על ידי הנתבעת עונה על הגדרת לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק, הרי הפרסום הראשון נשוא התביעה, שהוא תשובתה של הנתבעת לתגובה זו, חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(10) לחוק, שכן הוא נועד לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה נגדה על ידי התובעת כמתואר לעיל.

בע"פ 8735/96 שמעון ביטון נ' ניסים קופ, פ"ד נב(1), 19, נקבע:

"אכן ככלל, מן הראוי כי תגובה ללשון הרע תהא בעלת תוכן ענייני הרלוונטי להכחשה ולגינוי ולא תהווה היא עצמה לשון

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

1 הרע (לא בציטוט החוזר על לשון הרע נושא התגובה ולא לשון
2 הרע בפרסום חדש).

3
4 עם זאת, יש לזכור כי דנים אנו בהגנה שנועדה למקרים שבהם
5 הוכח, בין בעוולה אזרחית ובין בייחוס עבירה פלילית, כי דברים
6 שפורסמו מהווים לשון הרע, וייחודם בכך שפורסמו בתנאים
7 שבהם המחוקק הכיר באינטרס להגן על הפרסום. לפיכך, אין
8 לשלול את ההגנה רק בשל כך שבתוכן הדברים יש משום לשון
9 הרע. שאלת הסבירות והמידתיות של אותה לשון הרע תיבחן
10 אפוא במסגרת התנאי המצטבר השני לתחלת ההגנה, הבא לידי
11 ביטוי בדרישת תום-הלב"

12
13 לצורך החלת ההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק, לא די בהוכחת נסיבות הפרסום אלא יש
14 להוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב. על כן נשאלת השאלה, האם הפרסום הראשון נעשה על
15 ידי הנתבעת בתום לב?

16 סעיף 16(א) לחוק קובע כדלקמן:

17
18
19 "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות
20 האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן
21 נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב"

22
23 בענייננו, הפרסום הראשון בא בתשובה לתגובת התובעת על הסרטון הראשון שהופץ על ידי
24 הנתבעת כפי שנקבע לעיל, ומעיון בו לא שוכנעתי כי תוכנו חרג מתחום הסביר בנסיבות העניין
25 ואו כי הוא מלמד על כוונה מצד הנתבעת לפגוע בתובעת במידה העולה על הנדרש להגנת
26 האינטרס האישי שלה.

27
28 לאור האמור הנני קובעת כי אין בפרסום הראשון שעליו ביססה התובעת את תביעתה משום
29 הוצאה לשון הרע על פי החוק, וגם בהנחה שעסקינן בלשון הרע, הרי הנתבעת חוסה תחת
30 ההגנות הקבועות בחוק כפי שצוין לעיל.

31
32 הפרסומים השני, השלישי והרביעי נשוא התביעה אינם אלא שרשרת של תגובות מטעם שני
33 הצדדים שכללו למרבה הצער כינויי גנאי הדדיים, וככאלה אין הם יכולים לבסס עוולה של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

1 הוצאת לשון הרע. בהקשר זה הנני מצטטת את הדברים שנאמרו בתמ"ש 25732-07-18
2 (ראשון לציון) וכפי שהובאו בסיכומי הנתבעת כדלקמן:
3

4 "כאשר בית המשפט מתרשם באופן מובהק, כי שני הצדדים
5 פעלו באופן אקטיבי להכפשה של הצד האחר, אין מקום לטעמי
6 לפסיקת פיצוי כספי בגין לשון הרע. אדם אינו יכול להכפיש
7 ולפגוע, וכאשר הצד האחר נוהג כמוהו, לגשת לבית המשפט,
8 משל היה זך וצח וללא רבב, ולטעון כנגד הפגיעה בכבודו. הדורש
9 את כבוד הזולת כלפיו, יפעל ונהג בכבוד בפני הזולת"

10
11 18. המסקנה מהאמור לעיל היא שהנני דוחה את התביעה.

12
13 19. לפני סיום אציין כי אין לי אלא להצר על עמדת התובעת שדחתה כל ניסיון ליישר את
14 ההדורים עם הנתבעת אשר הביעה נכונות להתנצלות, ועמדה על מיצוי הדין נגדה וקבלת פיצוי
15 כספי ממנה, ואין לי אלא לצטט בהקשר זה את הדברים שנאמרו בפרשת ביטון, בשולי
16 הדברים, כדלקמן:
17

18 "בית-המשפט המחוזי ציין בפסק-דינו כי ניסה לפשר בין
19 הצדדים, אך המערער לא נענה, על-פי גישתו העקרונית, בבחינת
20 "ייקוב הדין את ההר". אף אנו ניסינו לשכנע את המערער לקבל
21 את התנצלותו של המשיב ובכך להביא לסיומו של הסכסוך, אך
22 לשווא. בהתחשב במהות הפרסום, על רקע זירת ההתנגחויות
23 שבין המערער למשיב, סברנו כי ניתן היה להסתפק בהתנצלות
24 שהיה המשיב מוכן להביע בכל שלב של הדיונים בשלוש
25 הערכאות. המערער מטעמים שלא הובררו, סבר כי העניין מצדיק
26 בירור משפטי והדבר אופשר לו עד תום, אך לא מצאנו כי יש ממש
27 בטיעוניו, ואין לנו אלא להצטער כי סכסוך מסוג זה לא מצא את
28 פתרונו מחוץ לכותלי בית-המשפט"

29
30 20. סוף דבר

31
32 התביעה נדחית.
33
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 2679-11-18 סמוליאר נ' מקסתמן

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

בנסיבות העניין, הנני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, י"ט אב תשפ"ב, 16 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

כאמלה ג'דעון, שופטת בכירה

